

دانشگاه علوم پزشکی
و خدمات بهداشتی درمانی کرمان

دانشکده طب ایرانی

پایان نامه مقطع دکتری تخصصی طب ایرانی

عنوان

بررسی اثر حجامت خشک کف پا (بادکش درمانی) بر اختلالات عصبی انتهایی در
بیماران مبتلا به دیابت

توسط

اکبر رزاقی

استادان راهنما

دکتر مهرزاد مهربانی، دکتر مهرداد واحدیان

استادان مشاور

دکتر نوذر نخعی، دکتر علی اسدی پور

چکیده

مقدمه و اهداف: پلی نوروپاتی انتهایی یکی از عوارض شایع دیابت است که تاثیر منفی قابل توجهی بر کیفیت زندگی بیماران دارد. با توجه به چالش‌های متعدد در درمان این عارضه از جمله عوارض دارویی، نیاز به استفاده از یک روش درمانی مکمل کم عارضه و مقرون به صرفه مشهود است. بادکش درمانی یکی از شیوه‌های درمانی طب مکمل است که در طب سنتی برخی جوامع از جمله ایران برای سالیان طولانی مورد استفاده بوده است. با توجه به اینکه اختلال در خونرسانی بافتی به عنوان یکی از دلایل نوروپاتی دیابتی مطرح شده است و بادکش درمانی می‌تواند منجر به بهبود خونرسانی بافت شود این مطالعه با هدف تعیین اثر بادکش درمانی بر پلی نوروپاتی انتهایی در بیماران دیابتی انجام شد.

روش‌ها: این کارآزمایی بالینی کنترل شده بر روی ۳۴ بیمار مبتلا به پلی نوروپاتی دیابتی به مدت هشت هفته انجام شد. بادکش درمانی غیرتهاجمی ثابت روی کف پای راست بیماران هفته‌ای سه بار به مدت ۱۰ دقیقه انجام شد و پای چپ همان بیمار به عنوان کنترل در نظر گرفته شد. شدت نوروپاتی دیابتی با استفاده از امتیاز اصلاح شده نوروپاتی بالینی تورنتو (mTCNS) اندازه‌گیری شد و نمرات علایم و آزمون حسی تعیین شد.

یافته‌ها: ۲۰ بیمار مطالعه را تکمیل کردند (۴۰٪). بین پای کنترل و پای درمان شده از نظر mTCNS بعد از چهار و هشت هفته (به ترتیب p -values = ۰,۰۰۴ و ۰,۰۰۱)، از نظر نمرات آزمون حسی بعد از چهار و هشت هفته (به ترتیب p -values = ۰,۰۰۷ و ۰,۰۰۵) و از نظر نمرات علایم پس از هشت هفته (p -value = ۰,۰۰۲) تفاوت معنی‌داری وجود داشت.

نتیجه‌گیری: برای اولین بار، این مطالعه نشان داد که بادکش درمانی ممکن است به عنوان یک درمان مکمل در کاهش علایم پلی نوروپاتی انتهایی موثر باشد، اگرچه درک مکانیسم زمینه‌ای نیاز به بررسی بیشتر دارد.

کلمات کلیدی: دیابت؛ نوروپاتی؛ بادکش درمانی؛ طب ایرانی

Abstract

Introduction and objectives: Distal polyneuropathy is a common complication of diabetes mellitus with a considerable negative impact on the quality of life. Considering the many challenges in the treatment of this complication, including drug side effects, the need to use a less complicated and cost-effective complementary treatment method is evident. For many years, cupping therapy is one of the methods of complementary medicine that has been used in the traditional medicine of some countries, including Iran. A decrease in tissue blood supply has been proposed as one of the causes of diabetic neuropathy, and considering that cupping therapy can lead to improved tissue perfusion, this study was conducted with the aim of determining the effect of dry cupping on distal polyneuropathy in diabetic patients.

Methods: This controlled clinical trial was performed on 34 patients with diabetic polyneuropathy (DPN) for eight weeks. The non-invasive dry and fixed cupping therapy was performed on the sole of the right foot in the patients three times a week for 10 min, and the left foot of the same patient was considered as a control. The severity of diabetic neuropathy was measured using the modified Toronto Clinical Neuropathy Score (mTCNS), and the symptom and sensory test scores were determined.

Results: 20 patients (40 feet) completed the study. There was a significant difference between the control foot and the treated foot in terms of the mTCNS after four and eight weeks (p -values = 0.004 and 0.001, respectively), in terms of the sensory test scores after four and eight weeks (p -values = 0.007 and 0.005, respectively), and in terms of the symptom scores after eight weeks (p -value = 0.002).

Conclusion: For the first time, this study demonstrated that cupping therapy might be effective as a complementary treatment in alleviating the symptoms of DPN, although understanding the underlying mechanism requires further investigation.

Keywords: Diabetes; Neuropathy; Dry cupping; Persian medicine